

מבקשים אנו להיפרד ממך אמא - לשלום.
גופך הדווי והכחוש שיטה כך באיתנותו,
ולא שמע ימים ארוכים לתחינתך - די!, לא עוד.

היום נפרדים אנו ממך, בנים, כלות, נכדים וקהילה גדולה ומגוונת של חברים וידידים.
קהילה אשר הטבעת ברבים מאנשיה חותם זיכרון אישי
והיא זו אשר עיצבה את דמותך וגורלך.

שלוות ילדותך הופרה פעמיים בצוק העיתים.
בראשונה - נעקרת כפעוטה ממקום הולדתך.
בשניה - בנעורייך, הקיאה אותך ארץ מולדתך השנייה מן הבית, מן הרחוב מבית הספר בשל היותך יהודייה.
תהפוכות העיתים גילגלו אותך הרחק מביתך ומשפחתך.
את - נערה צעירה, דקיקה עם זוג צמות, בגיל 16,
בימי האינתיפדה של 36, בכפר גלעדי בארץ חדשה עם אנשים זרים
הנשרפים באש חזון לא מוכר.
אל מי בכית אז בבדידותך, אל מה קיווית ומה חסרת?
חוסנך ונחישותך התגלו לך אז בראשונה וסייעו בידך לעבור את המבחן.

לרמת יוחנן הגעת במקרה - כמעט בתאונה, במסגרת ביקורי קרובים.
בניגוד להנחיות שקיבלת מאמא, העזת לקחת כתובת מצעיר אחד, על סיפון אניה
אשר עשתה דרכה מחיפה לגנואה.
את - לגרמניה, חמש דקות לפני התופת. הוא - לדרום אפריקה, לנוח אצל קרובים.

הקפדת לספר לנו שאת היית זו, שבחרת בשלמה.
בו, באישיותו, במקומו - לכל מקום אשר ילך.
בהחלטה זו - כמו נתמצו כל **תכונותיך**:
נאמנות, נחישות ואמון - בכל העוצמה ועד יום אחרון.

את עולמך בנית קימעה. בין ילד לילד, קראת ולמדת בעצמך.
טיפחת את שפת אימך והרחבת לאנגלית וצרפתית
בלעת כל דבר כתוב כמו אויר לנשימה: הרבה רומנים, הסטוריה וגיאוגרפיה.
רוחב עולמך הפנימי אשר יצרת, הותיר מקום מועט לקשיים וספקות.

לא נוצקת בתבנית של מנהיגה. את עוצמתך עטפת בשכבה עבה של מתינות, נאמנות ואחריות.
שימשת בכל תפקיד שרות: הלוח וחזור - מטפלת ילדים, אקונומית, מנהלת אולפן, בריאות וסיעוד.
העמדת עצמך לרשות קהילתך במשך 30 שנים. בכל אשר פנית - ראית ודיברת עם אנשים.

ילדותך ונעורייך העקורים, כמו שימשו לך מורה דרך.
פתחת את ליבך וביתך לילדים רבים, אשר נעקרו כמוך, מביתם ומולדתם,
כמו ניסית להשיב להם חום ואהדה, אשר נחסכו ממך.
לרבים מבין הבאים היום ללוותך - יש פינה חמה בליבם אלייך.
פעמים אין ספור, מצאו בכך באותם ימים את האהדה, העידוד והתמיכה אשר נזקקו לה בהמשך דרכם.

ואז בא יום נמהר, בו נגדע אושרך.
האיש אשר לצידו אנו טומנים אותך היום, נעקר מאיתנו באחת.
את פגועה, בנאמנותך ובנחישותך - לא מצאת מאז, ניחומים לאובדנך.
בשארית כוחותיך החלת באיסוף הרסיסים השבורים של שאריות עולמך המנופץ.

חוסנך ואמונותיך סייעו בידך ללוותנו, מהלך שנות דור.
רחבת דעת, מתונה, היית בביתך לנו ולנכדיך.
בילדותנו, ובנערותנו, בבחרותנו ובבגרותנו,
במאכל ומשקה, מכתב, גזר עיתון, מפה באטלס ואלבום תמונות,
כך עיצבת מחדש את אושרך ומקומך.

היית שונה, היית אחרת.
החיים הציבו לך מבחנים קשים ואת - יכולת להם.
גם אם לעיתים חסר לך כוח, לא נתת לנו להבחין בכך.
לא התמרמרת, לא הטלת דופי באיש - מעולם.
האמנת בכל ליבך בכל אחד, ובכולם.
דומה, כי לא פגשת מעולם ברוע. האמנם זה כך?

ביקשת בכל ליבך שלא להכאיב, שלא ליפול למעמסה.
שלא להיות תלויה, לעבור מן העולם בלחישתה,
על קצות האצבעות ומבלי להפריע.

היום גם אם באיחור, אנו מחזירים אותך אל אהובך - אל מנוחתך. במקום אשר אהבת.

ביקשנו מידידיך, חברינו וכל אנשי הקהילה הזו, לבוא וללוותך בדרך המלך.
בקשנו שילוו אותך בדרכך האחרונה את כל הדרך
בין האנשים, הבתים והשדרות בהם קשרת את גורלך.

נוחי בשלום על משכבך, רעייה, אמא, סבתא וחברה.